

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010505
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714010505.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.07.2016 v trestnej veci obžalovaného L.. J. R. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/136/2014 zo dňa 19.5.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku p r i j í m a písomný sľub obžalovaného L.. J. R., nar. XX.XX.XXXX.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku n a h r á d z a väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným a obžalovaného L.. J. R. prepúšťa z väzby ihneď na slobodu.

Podľa § 80 ods. 2 Tr. poriadku u k l a d á povinnosť obžalovanému oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

Podľa § 82 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku obžalovanému u k l a d á zákaz vycestovania do zahraničia.

Podľa § 82 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku u k l a d á zákaz návštev herne s názvom Y. Y. na ulici Z. R. č. XXXX/X, J..

Podľa § 82 ods. 1 písm. h), j), k) Tr. poriadku obžalovanému u k l a d á aj zákaz úmyselne sa priblížiť k C. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., Y. XXX; H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, J. a F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, R. V., na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, ako aj zákaz kontaktu s týmito osobami v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a zákaz zdržiavať sa v blízkosti ich obydliá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 79 ods. 3 Tr. poriadku s použitím § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku zamietol žiadosť obžalovaného L.. J. R., nar. XX.XX.XXXX v J. o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku neprijal písomný sľub obžalovaného L.. J. R., nar. XX.XX.XXXX v J..

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku neprijal dohľad probačným a mediačným úradníkom nad obžalovaným L.. J. R., nar. XX.XX.XXXX v J..

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote písomne odôvodnenú sťažnosť. V odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že vo väzbe je už od 27.04.2014. V prípade dlhšej trvajúcej väzby musia byť splnené štyri podmienky. Musí existovať po formálnej stránke uznesenie o vznesení obvinenia. Po materiálnej stránke sa vyžaduje existencia kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, za ktoré je vznesené obvinenie, podporované vykonaným dokazovaním v miere preukaznosti skutku zodpovedajúcej príslušnému štádiu konania. Musí existovať niektorý z väzobných dôvodov (§ 71 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku). Musí byť splnená podmienka, aby orgány činné v trestnom konaní a súd postupovali vo veci samej s osobitou starostlivosťou a urýchlením, pritom odkázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR. Absencia, čo i len jednej z vyššie uvedených štyroch podmienok dlhšie trvajúcej väzby vyvoláva následok, že obžalovaný musí byť ihneď prepustený na slobodu. Poukázal na to, že po predložení znaleckého posudku A.. E. F. odpadla podmienka ďalšieho trvania väzby v podobe kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba. Za takejto dôkaznej situácie v tomto štádiu konania možno konštatovať, že absentuje materiálna podmienka pre ďalšie trvanie väzby obvineného. Považuje za nepochopiteľný postup súdu prvého stupňa, ak odmietol vypočuť spracovateľa analýzy H.. J. H., ale aj znalca A.. E. F. a vykonať ako dôkaz jeho znalecký posudok v súvislosti so spornou postavou výšky postavy páchatel'a predmetného trestného činu a samotného obžalovaného, ktorého účasť na pojednávaní bola zabezpečená zo strany obhajcu. Tým podľa názoru obhajoby, došlo k zmareniu práva obvineného na spravodlivý proces a už len táto samotná skutočnosť zakladá dovolací dôvod. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby bol obžalovaný z väzby prepustený na slobodu.

Na podklade riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia pričom zistil, že sťažnosť obžalovaného je sčasti dôvodná.

Ako je zo spisového materiálu zrejme proti obžalovanému je vedené trestné stíhanie pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 24.04.2014 v dobe okolo 00.15 hod. v Poprade, na ulici Z. R. č. XXXX/X, vošiel do otvorenej herne s názvom Y. Y., ktorú prevádzkuje spoločnosť P. S., s. r. o., L..R.. V. X, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX, po vstupe do vnútra so slovami „prepad“, podišiel k barovému pultu z prednej strany k poškodenej C. Z., ktorá stála za týmto pultom, pričom v pravej ruke držal krátku strelnú zbraň doposiaľ nezisteného typu, na hlave mal kuklu s otvormi pre oči a ústa prikrýtu kapučňou mikiny, oprel sa o barový pult so slovami „život alebo peniaze“, na poškodenú C. Z. mieril pritom so zbraňou a ľavou rukou jej podával igelitové vrečko, načo poškodená C. Z. cúvla smerom od barového pultu so slovami, „že nedá“ a na pokrik jedného zo zákazníkov „čo to má znamenať“ z herne odišiel na neznáme miesto, pričom týmto jeho konaním nebola poškodenej C. Z. spôsobená žiadna ujma na zdraví a nedošlo ani ku škode na majetku.

Za tento trestný čin okresný súd už obžalovaného aj uznal vinným svojím rozsudkom sp. zn. 5T/136/2014 zo dňa 21.3.2016, ktorým mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok však v dôsledku odvolania obžalovaného doposiaľ právoplatnosť nenadobudol.

Trestné stíhanie je proti obžalovanému vedené väzobne, pretože uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Poprad sp. zn. 0Tp/159/2014 zo dňa 30.4.2014 bol vzatý do väzby z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku s tým, že lehota väzby mu začala plynúť dňom 27.4.2014 o 19:27 hod. a je vykonávaná v ÚVV Prešov.

Krajský súd v Prešove ako sťažnostný súd už v predmetnej veci viackrát konal. Naposledy rozhodoval uznesením sp. zn. 2Tos/7/2016 zo dňa 15.3.2016, v rámci ktorého riadne posudzoval existujúce podmienky ďalšieho väzobného trestného stíhania obžalovaného. Citovaným rozhodnutím podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol sťažnosť obžalovaného L.. J. R. proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/136/2014 zo dňa 27.1.2016, ktorým podľa § 79 ods. 3 Tr. poriadku s použitím § 72 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. poriadku zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu a podľa

§ 80 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Od tohto ostatného rozhodnutia krajského súdu týkajúce sa existencie podmienok väzby obžalovaného ako už bolo konštatované súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorý bol aj písomne vyhotovený a následne vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného.

Aj napriek tomu, že sťažnostné námietky obžalovaného proti predmetnému uzneseniu o väzbe sú zväčša totožné s jeho predchádzajúcimi sťažnostnými námietkami prezentovanými v predchádzajúcich podaniach, v danom prípade je potrebné konštatovať, že od ostatného rozhodovania krajského súdu s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania nedošlo k zásadným zmenám v otázke existencie dôvodného podozrenia obžalovaného zo spáchania predmetného skutku.

V otázke existencie skutočností rozhodných pre posúdenie dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, však vzhľadom na osobu obžalovaného, ale predovšetkým na doterajšiu dobu, ktorú strávil obžalovaný vo výkone väzby, viac ako dva roky, má krajský súd za to, že právo obžalovaného na osobnú slobodu prevážilo nad verejným záujmom chrániť spoločnosť pred možným pokračovaním obžalovaného v páchaní trestnej činnosti mu kladenej za vinu, preto bolo potrebné tieto dôvody nahradiť príslušnými zákonnými inštitútmi.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku môže byť obvinený vzatý do väzby (ale aj vo väzbe ponechaný) len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Pre existenciu väzby teda musí byť v prvom rade naplnený základný predpoklad, ktorým je dôvodnosť trestného stíhania voči obžalovanému.

Krajský súd doposiaľ vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach konštatoval na základe akých skutočností mal preukázané, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a existujú dôvody pre podozrenie, že skutok spáchal obžalovaný L.. J. R.. Tieto závery opieral predovšetkým o výpovede svedkov C. Z., H. D., F. A. a súčasne toto dôvodné podozrenie malo vyplývať aj zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru antropológie K.. K. L. č. 5/2014 zo dňa 9. 9.2014, pričom tieto platia aj naďalej.

Ostatnýkrát sa krajský súd opieral aj o doplnok uvádzaného znaleckého posudku, z ktorého malo vyplývať, že popis urobený svedkyňou C. Z. zo dňa 24.4.2014 páchatel'a predmetného skutku vo vzťahu k osobe obžalovaného, čo sa týka jeho antro-morfologických znakov (pery, oči, výška postavy) mali zodpovedať spomínanému doplnku znaleckému posudku. Tento však bol vypracovaný na základe úkonov znalca, ktoré boli vykonané v rozpore s procesným predpisom, preto táto časť znaleckého posudku je dôkazom nezákonným a nie je možné na ňu prihliadať. Súčasne súd prvého stupňa neprihliadal na závery znaleckých posudkov jednak analýzy H.. J. H., ako aj znaleckého posudku znalca A.. F. aj napriek tomu, že závery týchto znaleckých dokazovaní si navzájom odporovali, ale predovšetkým odporovali záverom znaleckého dokazovania K.. K. L., ako aj Kriminalistického a expertízneho ústavu v Bratislave z odvetvia kriminalistickej fotografie a kriminalistickej antropológie, a to v takom rozsahu, že pre ustálenie jednoznačného záveru o vine obžalovaného v súčasnosti existujú odôvodnené pochybnosti, ktoré bude v následnom doplňujúcom dokazovaní súdu prvého stupňa potrebné vysvetliť.

Aj napriek uvedenému krajský súd konštatuje, že v predmetnej veci sú splnené formálne podmienky väzby a tiež materiálne podmienky, čo do dôvodnosti trestného stíhania (t.j. skutok bol spáchaný, má znaky trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchal obžalovaný).

Tu je potrebné zároveň zdôrazniť, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine obžalovaného, a že rozhodnutie o väzbe, resp. o ponechaní vo väzbe nie je podmienené existenciou dôkazov bez akejkol'vek pochybnosti preukazujúcich spáchanie trestného činu obžalovaným, ale že pre

takéto rozhodnutie postačuje zistenie skutočností dostatočne odôvodňujúcich podozrenie o spáchaní konkrétneho trestného činu obžalovaným. Keďže takéto skutočnosti aj v tomto štádiu trestného konania zistené boli, podľa názoru krajského súdu je naďalej splnený tento materiálny predpoklad pre rozhodnutie o väzbe.

Na strane druhej je však väzba vážnym zásahom do práva na osobnú slobodu ako základného ľudského práva. Tento zásah je v každom štádiu jeho trvania neustále potrebné zásadným spôsobom preverovať z hľadiska zákonnosti a odôvodnenosti trvania väzby. Vychádzajúc z toho, že právo na osobnú slobodu a záujem orgánov činných v trestnom konaní pri porovnaní týchto záujmov má vždy právo na osobnú slobodu prednosť, a preto pokračujúce zadržanie (väzba) môže byť opodstatnená len za predpokladu, že sú tu konkrétne okolnosti, ktoré naznačujú reálnu existenciu dôvodov verejného záujmu, ktoré prevažujú nad pravidlom rešpektu k ľudskej slobode.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na osobu obžalovaného, ten až do obmedzenia osobnej slobody nebol súdne trestaný a v rámci priestupkového konania bol riešený v jednom prípade na úseku dopravy, čo bolo vybavené priamo na mieste blokovou pokutou. Súčasne v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo obžalovaným prostredníctvom obhajcu aj predložená pracovná zmluva zo dňa 26.1.2016, ktorú mal v tom čase uzavretú so zamestnávateľom M. Y. s tým, že obsahuje táto pracovná zmluva aj článok, z ktorého je zrejmé, že po odpadnutí prekážky, pre ktorú nemôže nastúpiť do práce tento pracovný pomer vzniká okamihom odpadnutia tejto prekážky. Obžalovaný pred obmedzením na osobnej slobode mal riadne trvalé bydlisko, žil so svojimi rodičmi v mieste ich trvalého bydliska, bol riadne zamestnaný na S. v J.. Ďalej je potrebné poukázať aj na zásadnú skutočnosť a to je dobu, po ktorú obžalovaný doposiaľ vykonával väzbu a to je viac ako 2 (dva) roky, pričom predmetná trestná vec doposiaľ právoplatne skončená nebola a to bez toho, aby na tom mal vinu obžalovaný. Táto skutočnosť, dĺžky trvania obmedzenia osobnej slobody obžalovaného, má zásadný vplyv aj na posúdenie osoby obžalovaného z hľadiska záverov znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie, ako aj psychológie, kde bol konštatovaný sklon, pohotovosť k hazardným hrám a gamblerstvu. Práve tieto závery znaleckého dokazovania, dĺžkou doby výkonu väzby bol záujem spoločnosti na obmedzení osobnej slobody obžalovaného oslabený, nakoľko v tom čase nemal možnosť byť účastný akýchkoľvek hazardných hier, pričom z ostatnej správy z ústavu na výkon väzby vyplýva kladná charakteristika obžalovaného.

S poukazom na uvedené krajský súd má za to, že v danom prípade existencia dôvodnosti obavy, že by obžalovaný mohol ďalej pokračovať v páchaní trestnej činnosti podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku je oslabená a preto vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu je dôvod na jej nahradenie príslušnými zákonnými inštitútmi, a to podľa návrhu samotného obžalovaného podľa § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku, a teda existuje dôvod na nahradenie dôvodu väzby písomným sľubom obžalovaného, ako aj dohľadom probačného a mediačného úradníka. Súčasne uloženými obmedzeniami uvedenými vo výroku predmetného uznesenia je možné aj naďalej dosiahnuť predpokladaný účel väzby, a teda zabrániť v páchaní trestnej činnosti obžalovanému. Tieto inštitúty majú dopĺňať a zabezpečiť predpokladaný účel väzobného stíhania, a to zamedziť obžalovanému v potencionalnej hrozbe v pokračovaní páchaní trestnej činnosti, či akéhokoľvek spôsobu kontaktovania svedkýň, ktoré ho usvedčujú z páchania tejto trestnej činnosti, pod hrozbou opätovného obmedzenia na osobnej slobode.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, že zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a prijal písomný sľub obžalovaného, ako aj návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a z väzby obžalovaného prepustil na slobodu za súčasného uloženia povinností a obmedzení, ktoré majú účel väzby aj naďalej dosiahnuť, a ktoré tento aj dôvody väzobného stíhania nahrádzajú.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.